

Præjudicielle spørgsmål

- 1) udelukker andet selskabsdirektiv⁽¹⁾ da under alle omstændigheder, herunder under omstændighederne i denne sag, udstedelsen af et påbud i medfør af section 9 i Credit Institutions (Stabilisation) Act 2010 i henhold til ministerens opfattelse, hvorefter den er nødvendig, når et sådant påbud har den virkning, at selskabets kapital forhøjes uden generalforsamlingens samtykke, at der tildeles nye aktier, uden at de tilbydes eksisterende aktionærer som forkøbsret uden generalforsamlingens samtykke, at den nominelle værdi af selskabets aktier sænkes uden generalforsamlingens samtykke, og at selskabets stiftelsesoverenskomst og vedtægter i denne forbindelse ændres uden generalforsamlingens samtykke?
- 2) udgjorde det af High Court i medfør af section 9 i Credit Institutions (Stabilisation) Act 2010 udstedte påbud i forhold til Irish Life and Permanent Group Holdings plc og Irish Life and Permanent plc da en tilsidesættelse af EU-retten?

⁽¹⁾ Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13.12.1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 58, stk. 2, i traktaten nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT L 26, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) den 6. februar 2015 — État belge — SPF Finances mod ING International SA, indtrådt i ING Dynamic SA's rettigheder og forpligtelser

(Sag C-48/15)

(2015/C 138/44)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: État belge — SPF Finances

Sagsøgt: ING International SA, indtrådt i ING Dynamic SA's rettigheder og forpligtelser

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Rådets direktiv 69/335/EØF af 17. juli 1969 om kapitaltilførselsafgifter⁽¹⁾, og nærmere bestemt artikel 2, sammenholdt med artikel 4, 10 og 11, fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, såsom den belgiske arveafgiftslovs artikel 161 og 162, som ændret ved rammeloven af 22. december 2003 om afgift for kollektive investeringsinstitutter, for så vidt som nævnte årlige afgift for investeringsinstitutter, der er oprettet som kapital-selskaber i en anden medlemsstat, og som markedsfører andele i Belgien, pålægges det samlede beløb for de andele, der er registreret i Belgien, fratrullet beløb for tilbagekøb eller tilbagebetaling af sådanne registreringer med den følge, at de beløb, de pågældende investeringsinstitutter oppebærer i Belgien, er genstand for afgiften, mens de nævnte institutter stadig råder over beløbene?
- 2) Skal EF-traktatens artikel 49 til 55 samt artikel 56 til 66, eventuelt sammenholdt med EF-traktatens artikel 10 og 293, andet led, fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat ensidigt ændrer et tilknytningskriterium for en afgift, som den, der er fastsat i den belgiske arveafgiftslovs artikel 161 ff., med henblik på at erstatte et personligt tilknytningskriterium, der bygger på den skattepligtiges bopæl, og som er anerkendt i international skatteret, med et faktisk tilknytningskriterium, som ikke er anerkendt i international skatteret, når henses til, at medlemsstaten for at underbygge sin beskatningskompetence har fastsat en særlig sanktion i arveafgiftslovens artikel 162, stk. 3, der kun tager sigte på udenlandske virksomheder?

- 3) Skal EF-traktatens artikel 49 og 56, eventuelt sammenholdt med EF-traktatens artikel 10 og 293, andet led, fortolkes således, at de er til hinder for en afgift som den, der er beskrevet ovenfor, for så vidt som denne ikke tager hensyn til, at kollektive investeringsinstitutter etableret i andre medlemsstater allerede er pålagt afgifter i deres oprindelsesmedlemsstat, som udgør en yderligere økonomisk byrde, og som kan hæmme markedsføringen af deres andele i Belgien?
- 4) Skal Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer ⁽²⁾, eventuelt sammenholdt med EF-traktatens artikel 10 og artikel 293, andet led, fortolkes således, at det er til hinder for en afgift, som den, der er beskrevet ovenfor, for så vidt som denne griber ind i direktivets hovedformål om at gøre det lettere for kollektive investeringsinstitutter at markedsføre deres andele i EU?
- 5) Skal EF-traktatens artikel 49 og 56 fortolkes således, at de er til hinder for, at der i forbindelse med betaling af en afgift, som den, der er beskrevet ovenfor, opkræves administrative gebyrer hos kollektive investeringsinstitutter, der er etableret i en anden medlemsstat og markedsfører andele i Belgien?
- 6) Skal EF-traktatens artikel 49 og 56 fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som arveafgiftslovens artikel 162, stk. 2, for så vidt som denne bestemmelse pålægger kollektive investeringsinstitutter, der er etableret i en anden medlemsstat og markedsfører andele i Belgien, en særlig sanktion i form af et forbud, udstedt af en domstol, mod for fremtiden at placere andele i Belgien, såfremt det pågældende investeringsinstitut undlader at indgive sin selvangivelse inden den 31. marts hvert år, eller såfremt det ikke betaler den ovenfor beskrevne afgift?

⁽¹⁾ EFT L 249, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 375, s. 3.

Appel iværksat den 6. februar 2015 af Kurt Hesse til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 27. november 2014 i sag T-173/11 — Kurt Hesse und Lutter & Partner GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-50/15 P)

(2015/C 138/45)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kurt Hesse (ved Rechtsanwalt M. Krogmann)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Lutter & Partner GmbH og Dr. Ing. h. c. F. Porsche AG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 27. november 2014 (sag T-173/11) ophæves.

— Afgørelse truffet den 11. januar 2011 af Fjerde Appellkammer (sag R0306/2010-4) annulleres, og indsigelsen mod ansøgningen om varemærkere registrering nr. 5723 432 af 16. februar 2007 forkastes.

Subsidiært,

— Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret

Derudover har appellanten nedlagt påstand om, at

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.